

Vážené členky a vážení členové akademické obce,

jak si jistě vzpomínáte, volby do akademického senátu se v loňském roce nesly v duchu obrany demokracie na FAMU. Většina nově zvolených senátorů ve svém programu deklarovala, že bude prosazovat a chránit demokracii na FAMU.

Jak možná někteří z Vás víte, na listopadovém zasedání akademického senátu jsem vystoupil s podnětem, že praktiky většiny členů současného senátu nesou rysy deficitu demokracie. Viz příslušný zápis. Na to na posledním zasedání reagovala Helena Bendová příspěvkem, kde se snaží systematicky, bod po bodu mé argumenty vyvrátit. Z mého pohledu se tak nestalo a naopak jen mimoděk potvrdila tyto praktiky.

Dovolím si její argumentaci shrnout do čtyř bodů:

- děkan není oprávněn kontrolovat činnost senátu
- děkan není oprávněn úkolovat akademický senát
- senát má výlučnou kompetenci vyhodnotit, jaký podnět zařadí na své jednání
- zápisy ze senátu jsou zápisy a nejsou přepisy a senát sám rozhoduje o obsahu zápisu.

První dva argumenty svědčí jednak o neznalosti vysokoškolského zákona, jednak, a to je závažnější, principů demokracie. Děkan je akademický pracovník. Je-li v demokracii všechna moc odvozena od lidu, analogicky je v akademické obci moc odvozena od jejích členů. Pokud se jakýkoliv občan/člen akademické obce domnívá, že jím svěřené pravomoci zastupitelským orgánům nejsou vykonávány řádně, má plné právo žádat nápravu a kontrolovat, zda jsou práva a povinnosti plynoucí ze zastupitelské funkce vykonávány v zájmu všech občanů/členů akademické obce. Vzhledem k rozsahu znalostí děkana jsou jeho vyjádření principiálně nejžádanější. K tomu mu ostatně vysokoškolský zákon svěřuje velmi silné kompetence (viz paragraf 26, odstavec 4 příslušného zákona).

Děkanovi je ze zákona umožněno kdykoli vystoupit na půdě akademického senátu, dále může kdykoli požádat o bezodkladné svolání mimořádného zasedání akademického senátu k projednání svého podnětu. Dovolím si uvést, že jsem tuto svoji mimořádnou pravomoc nikdy nevyužil, protože jsem naivně spoléhal na demokratickou praxi současného akademického senátu s tím, že mé podněty budou

bezodkladně zařazeny na jednání. Bohužel, nedělo se, dokonce se v některých případech vedení akademického senátu ani neobtěžovalo odepsat.

K třetímu argumentu, ano, senát může rozhodnout, jaký podnět je významný a který bezvýznamný. Pokud senát soustavně vylučuje kritické podněty, které se týkají fungování senátu a jemu spřízněných členů akademické obce, jde bezpochyby o praxi legální, ale kde je praxe demokratická? Je demokratické potlačovat názory a hlasy těch, kteří mají jiný názor než většina členů akademického senátu? Můj podnět nebyl o legálnosti, ale o demokracii, o té jsem se od paní předsedkyně senátu zvoleného s étosem demokracie na rtech nedozvěděl nic. Je vhodné poznamenat, že v akademickém senátu za předsednictví Ivo Trajkova se nikdy nestalo, že by se podnět jakéhokoli člena akademické obce nedostal na jednání senátu.

Pokud pak jde o jakýkoliv můj podnět stejně jakožto podněty dalších zákonem stanovených orgánů (rektor, prorektor, zástupce akademického senátu vysoké školy, proděkan), tyto by měl senát projednávat vždy bez ohledu na významnost, jakou jim přiznává. Dokonce se domnívám, že jejich podněty by měli senátoři zařadit vždy, a to i v případě, že nemohou tyto subjekty vystoupit na zasedání osobně.

Zápisy mají být ze své podstaty shrnutím jednání (mají obsahovat zejména přijatá usnesení). Jak ale vnímat zápisy, které detailně popisují, co se na jednání stalo, co kdo řekl, které oproti praxi jiných senátů mají i desítky stránek? Mám za to, že zápisy z jednání současného senátu jsou celou akademickou obcí vnímány ve své podstatě nikoli jako shrnutí, ale především jako detailní záznam o průběhu jednání. V tomto světle se pak argument, že zápis je shrnutím, jeví účelovým, s cílem obhájit manipulaci se zápisy (když jsem po posledním zasedání požádal o zvukový záznam pro kontrolu korektnosti zápisu, protože jsem si některé věci pamatoval jinak, nebylo mi vyhověno, tak postupuje orgán, jenž se zaštiťuje transparentní transparentností).

Pokud vezmeme v potaz přesvědčení některých členů našeho zastupitelského orgánu, že senát by se měl těšit výjimečné úctě, boj paní předsedkyně a místopředsedy na senátu AMU, aby senát nebyl odvolatelný 1/3 členů akademické

obce, asymetrická aplikace etických principů na členy akademické obce, dozvídáme se o demokratickém fungování tohoto orgánu další podstatné skutečnosti.

Je pro mě osobně nepřijatelné, že zvolení zástupci před svými voliči zatajují tak podstatné dokumenty jako je žaloba na rektora, které se členové akademické obce musejí domáhat jako v případě liknavých orgánů státní správy na základě Zákona č. 160/1999 sb. o svobodném přístupu k informacím, že tak závažné rozhodnutí o odvolání děkana se zakládá na mnoha nepravdivých informacích, která obě zdůvodnění obsahují, že jsou krácena práva části senátorů ve prospěch privilegované části senátu (při vypracování analýzy a žaloby na rektora).

Vrcholnou pointou demokratické diskuse a praxe současného senátu bylo poslední zasedání. Pokud senát hovořil o tom, že jsem principy demokracie pošlapal tím, že jsem na senát přivedl právníka, který byl údajně vnímán jako zastrašující prostředek, ejhle, na poslední zasedání senát pozval právníka, který, kdybych parafrázoval perspektivu a dikci akademického senátu, mě zastrašoval před snahou ozřejmit skutečnost, zda nedošlo ke zneužití veřejných prostředků vydaných na analýzu ve prospěch soukromých žalob jednotlivých členů senátu. Musím říci, že poslední zasedání mé pochybnosti v této věci jen posílilo. Zdůvodnění paní předsedkyně, proč se podávaly na rektora čtyři žaloby (kvůli nejasnosti ohledně práva žalovat, nikoli kvůli věcnému obsahu žalob) vyznívalo poměrně jednoznačně jako koordinované úsilí, kdy objednaná analýza měla pochopitelně sloužit všem žalujícím, tedy i soukromým osobám. V době, kdy jsem se rozhodl umožnit její proplacení, jsem o dalších žalobách neměl ani tušení.

Popravdě nechci nikoho vláčet po soudech a žalovat. Pokud se lidé dokážou dohodnout mezi sebou, žalovat se nemají, každý soud uvítá smír mezi dvěma stranami. To je mé přesvědčení diktované rozumem, stejně jako přesvědčení, že pravda je vždy, to znamená i v tomto případě, osvobozující.

Vážené členky a vážení členové akademické obce, jak jsem psal v prosincovém Newsletteru, jsem přesvědčen, že pro kvalitu diskuse na FAMU, vyslyšení marginalizovaných hlasů a především schopnost nalézat kompromisy by se měl rozšířit náš akademický senát. Dle mé rešerše jsme umělecká škola, nebo umělecká fakulta, která má bezkonkurenčně nejmenší senát. Toto systémové opatření, které

podle mě FAMU přinese mimo jiné historickou stabilitu, bude jedním z prvních bodů, které navrhu novému senátu s tím, že rozšíření by se uskutečnilo při nových volbách za dva roky.

Vyjádření Heleny Bendové k podnětu děkana předneseném na zasedání 19. 11. 2018

„Děkan ve svém podnětu předneseném na zasedání 19. 11. 2018 napadá AS FAMU z mnoha závažně vyhlížejících pochybení a z celkového nedemokratického a údajně diskriminačního jednání. Ve skutečnosti jsou všechny jeho stížnosti v daném podnětu buď výsledkem až překvapivé neznalosti právních a vnitřních předpisů, anebo se zakládají na nepravdivých či manipulativních informacích, případně oboje. Abych to dokázala, budu muset bohužel poněkud zdlouhavě ukázat problematičnost jeho tvrzení na každém z bodů daného podnětu:

Ad 1. „V emailu z 15.08.2018 jsem žádal předsedkyni AS FAMU o zveřejnění na stránkách AS FAMU naší korespondence, v níž mě žádá o úhradu právních služeb v souvislosti s žalobou na rektora v rozsahu 50-70 hodin práce za cenu 2000 Kč/hod. Dodnes k tomu nedošlo.“

Děkan nemá pravomoc fakultní senát úkolovat a určovat mu jeho činnost, např. požadovat po senátu zveřejňování interní komunikace mezi předsedkyní a děkanem, proto jeho neoprávněnému požadavku nebylo vyhověno. Pokud chce děkan něco zveřejnit na webu FAMU, má sám k dispozici nástroje k tomu to učinit např. v sekci vyjádření děkana. Zákon a Jednací řád AS FAMU jasně stanoví, co je senát povinen zveřejňovat (krom návrhu nového Jednacího řádu senát zveřejňuje předem dokumenty, které budou projednávány na dalším zasedání, a následně zápisy - viz ZVŠ § 27, odst. 3, a JŘ AS FAMU čl. 2, odst. 7 a 18), a interní komunikace mezi předsedkyní senátu a děkanem do toho nepatří.

Rovnou podotýkám, že 28. 12. jsme dostali od děkana další žádost, že máme něco zveřejnit a této žádosti opět nebylo vyhověno. Tentokrát se jednalo o email jedné zaměstnankyně, který poslala senátu a na který jí senát interně odpověděl – děkan nebyl ani autorem daného mailu ani jeho adresátem, takže je těžko pochopitelné, na základě čeho nás žádá o zveřejnění cizí emailové komunikace. Nicméně i kdyby to byla jeho emailová komunikace, opět platí, že děkan nemá právo po senátu požadovat zveřejnění čehokoli, senát není nějaký děkanovi podřízený orgán určený ke zveřejňování jím vybraných dokumentů na webu FAMU.

Ad 2. „V emailu z 13. 09. 2018 žádám o projednání manipulace se zápisy AS FAMU, kdy zápis z hlasování neodpovídal skutečnosti, ve které místopředseda AS FAMU na závěr procesu odvolávání definoval kompetenci rektora AMU rozhodnout v případě odvolání děkana FAMU. Na podnět profesora Pavla Marka byl zápis pozměněn, aby odpovídal skutečnosti. Změna v zápisu včetně původního znění nebyla v zápisu vyznačena. V souvislosti s žalobou na rektora jsou to závažné skutečnosti týkající se soudního řízení a není možné s nimi svévolně manipulovat.“

Co se týče údajné „manipulace se zápisem“, kterou nám děkan vyčítá – naráží tím ve skutečnosti na jednu jedinou větu v zápisu ze senátu 28. 5. 2018. Pavel Marek poslal 21. 6. stížnost, že ona věta („Návrh bude putovat k projednání u pana rektora.“) je nepřesná a požadoval, aby v zápisu byla doslovná citace toho, co tehdy Tomáš Janáček řekl („Následující postup bude takový, že ten návrh bude pokračovat k rektorovi, který o něm rozhodne.“). Přestože by senát této žádosti nemusel vyhovět, protože zápis jen shrnuje a

zobecňuje, o čem se mluvilo, tak jsme daný zápis v červenci 2018 změnili tak, jak Pavel Marek požadoval. Děkanovo expresivní obvinění z „manipulace se zápisy AS FAMU“ je jinak řečeno nepodložené a vůči senátu dehonestující, protože senát postupoval korektním způsobem. Děkan bohužel nechápe či předstírá, že nechápe, že zápis z nějakého zasedání je vždy jen shrnutím toho, o čem se mluvilo, a nejedná se o doslovný přepis toho, co kdo říká. Je to pozoruhodně účelová neznalost, protože děkan sám má na starost kontrolu zápisů mj. z kolegia děkana a např. zápis z několikahodinového mimořádného zasedání kolegia dne 15. 5. 2018 vynechává celou proběhlou diskusi a uvádí jen výsledné usnesení. Vzhledem k tomu, co bylo na daném zasedání kolegia projednáváno, jak tam byla opakovaně zpochybňována legitimita senátu, jak se znevažujícím způsobem diskutovalo o studentech, kteří senát podporují atd., je až bizarní, že v tomto kontextu si děkan stěžuje na jednu větu ze zápisu AS FAMU, která byla navíc na základě došlé žádosti upravena. Pokud u nějakého zápisu došlo k „manipulaci“ a je to opravdu na škodu vzhledem k probíhajícímu soudnímu řízení, tak je to ve skutečnosti právě tento děkanem schválený zápis z kolegia 15. 5., nikoli zápis z AS FAMU 28. 5...

Obecně řečeno nicméně neexistují žádná závazná pravidla na vysokých školách pro psaní zápisů, stejně jako pro případná errata zápisů, jak jsem si ověřovala s právníkem. Požadavky a stížnosti na senátní zápisy, ale třeba i na zápisy z kolegia proto jaksi nemají v ničem oporu, v zákoně, ve vnitřních předpisech, v praxi (protože ta je na různých školách různá), a jedná se pouze o rozhodnutí daného orgánu, jakým způsobem zápis pojme, zda bude či nebude akceptovat žádosti o opravy a jakým způsobem je bude provádět. Senát FAMU se dohodl na postupu v případě errat na svém zasedání 24. 9. s tím, že do budoucna bude u oprav navíc uvádět datum, kdy k oné změně zápisu došlo. Každopádně je třeba zdůraznit, že AS FAMU neporušil žádný zákon, vnitřní předpis nebo i jen třeba zavedenou normu, co se týče psaní zápisů a jejich oprav, a děkanova stížnost je tudíž neoprávněná.

Ad 3) "V emailu z 29. 10. 2018 místopředsedovi AS FAMU Tomáši Janáčkovi jsem žádal o projednání toho, kdo prosazoval dle dvou právních posudků neplatný statut Centra audiovizuálních studií, který je navíc v rozporu s principy vysokoškolského zákona. Nestalo se."

Jak jsem zmiňovala už v bodě jedna, děkan bohužel dostatečně nechápe své limitované pravomoci vůči senátu jako orgánu, jehož funkce spočívá z velké části v kontrole děkana a jeho činnosti – i proto logicky děkan nemůže senát úkolovat anebo si stěžovat na to, že senát nedělá to, co děkan chce. Děkan samozřejmě může požádat o projednání jakékoli věci, ale neznamená to, že má senát automatickou povinnost tak učinit, případně je na senátu, kdy se daná záležitost dostane na program jednání. Jak jsem si pro jistotu ověřovala i na základě právní konzultace, pomíneme-li záležitosti vyjmenované v ZVŠ, tak je senát svrchovaným orgánem v tom, které zasláné podněty shledá jako závažné, a tedy vhodné k projednávání (viz JŘ AS FAMU, čl. 7, odst. 2e, který praví, že senát má povinnost „projednávat závažné návrhy, stížnosti a dotazy“), a které nezařadí na své jednání. Co se týče konkrétního zmíněného případu: děkan senátu 29. 10. napsal, že žádá o „prošetření toho, kdo prosazoval neplatný Statut CASu“. Nevím, proč ostatní senátoři tento podnět nenavrhlí do programu na jednání senátu, já k tomu měla několik důvodů: 1) Děkan nemá právo používat senát jako jakýsi svůj „vyšetřovací“ orgán, který dělá pro děkana nějaké rešerše. Žádost na „prošetření“ toho, kdo „prosazoval neplatný Statut“ na zasedání senátu, je nesmyslná – protože děkan si přeci může sám přečíst, kdo se jak a kdy vyjadřoval v dané věci na zasedání senátu. 2) Děkanův požadavek zpětně zkoumat a dělat veřejný problém z toho, kdo co na senátu v rámci debaty řekl, vnímám jako snahu zastrášovat ty členy akademické obce, kteří si dovolí vystoupit vůči děkanovi kriticky anebo mít odlišný názor. Je zásadní, aby se senát nenechal děkanem používat jako nástroj

takovéto institucionální šikany, která se neslučuje s funkcemi senátu definovanými v zákoně o vysokých školách. Je běžné, že v rámci debaty někdy padají nepřesné informace a subjektivní názory a rolí senátu podle mne není trávit svůj čas zpětným dohledáváním a veřejným pranýřováním toho, co kdo kdy řekl nebo neřekl. Standardní cesta při nespokojenosti s informacemi uvedenými v debatě na zasedání je požádat AS prostě o errata zápisu, případně o zveřejnění doplňujících informací k zápisu z daného jednání. 3) Pokud v rámci mailu o různých záležitostech je náhle jedna věta, že děkan chce, aby senát něco projednal, a není přitom jasné, proč bychom to měli projednávat, tak to nevnímám jako závažný podnět na senát. Podněty je třeba dávat písemnou formou a z podnětu by mělo být zřejmé, jaký konkrétní problém má senát řešit, proč to spadá do jeho agendy a na základě jakých materiálů má senát o oné věci rozhodovat. 4) Přestože jsem neshledala relevantním onen požadavek prošetřovat, kdo co kdy na senátu řekl, informace o CASu a výuce společných předmětů, které nám děkan v onom mailu 29. 10. poslal, mi přišly ve skutečnosti hodné zařazení na zasedání, protože se jedná o otázku týkající se koncepčních a manažerských rozhodnutí děkana ve vztahu k fakultní teoretické výuce, která byla opakovaně na AS debatována. Na CASu k tomu nicméně vznikl během prosince právní posudek, proto logicky daná věc nebyla navržena na program dříve, ale až budou k dispozici všechny podklady.

Připomínám, že je pouze na rozhodnutí senátu, kdy kterou věc zařadí na program zasedání, takže děkanovo rozhořčení, že to nebylo zatím zařazeno na jednání, je nutno považovat za nepřipadné.

Ad 4. „Nebyl zařazen podnět profesora Jaroslava Brabce týkající se nevhodného vyjadřování studentů na Facebooku, ačkoli dle platného Jednacího řádu AS FAMU je povinností členů AS FAMU "c) Hájit zájmy členů akademické obce bez ohledu na jejich postavení.“

Profesor Brabec poslal 30. 10. 2018 na senát stížnost na jednoho studenta KDT kvůli tomu, že údajně „neakceptovatelně komentuje a zesměšňuje pedagogy FAMU“, přičemž tato stížnost byla založena na jednovětném vtipu daného studenta na Facebooku. V rámci AS FAMU jsme vedli interní debatu, zda to zařadíme na jednání, převážil názor, že nikoli – nejen proto, že podle některých z nás se nejedná o závažný, a tudíž relevantní podnět, ale primárně proto, že prohřešky studentů nespádají do agendy senátu, ale má je na starost fakultní disciplinární komise (viz Disciplinární řád pro studenty AMU). Panu prof. Brabcovi jsem 10. 11. odpověděla, proč to nebylo zařazeno na jednání, děkan, jenž byl v kopii, nicméně prohlásil, že bychom neměli onen podnět ignorovat, protože údajně „na AS bylo několikrát deklarováno (...), že AS by se měl zabývat všemi podněty členů AO“ – žádné takové usnesení AS FAMU ale ve skutečnosti neexistuje (a bylo by navíc v rozporu s Jednacím řádem...). Opakuji, že AS FAMU nemá povinnost projednávat vše, co je mu zasláno (viz mj. JŘ AS FAMU, čl. 7, odst. 2e), a je znepokojující, že děkan v tomto odmítá respektovat jak rozhodnutí senátu coby orgánu, který je a musí být na děkanovi nezávislý, tak zákon o vysokých školách, stejně jako vnitřní předpisy. Je zodpovědností senátu, aby neakceptoval zjevně irelevantní podněty, které senátu v důsledku brání ve vykonávání jeho kontrolní a koncepční funkce, protože odčerpávají čas a energii, které by senátoři měli věnovat podstatným věcem – právě o to se ale děkan bohužel podle mě opakovaně snaží, důkazem je ostatně právě i celý tento děkanův podnět.

Ad 5. "Člence akademické obce Evě Papouškové nebylo dosud odpovězeno na její email z léta Helenou Bendovou, kdy ji přislíbila zaslání žaloby na rektora."

Jedná se o nepravdivou informaci ze strany děkana. Paní Papoušková mne 22. 8. 2018 požádala o znění žaloby na rektora. 29. 8. jsem jí odpověděla, že „žalobu máme v úmyslu nějakým způsobem pravděpodobně zveřejnit, ale nemám k tomu sama mandát, musíme to

rozhodnout po konzultaci s právníky a společně s kolegy v senátu" – čili rozhodně jsem jí neslíbila zaslání žaloby. Na zasedání AS FAMU 24. 9. jsme danou věc (včetně žádosti paní Papouškové) řádně projednávali a výsledkem bylo zveřejnění naší právní analýzy, viz zápis z daného senátu, čili děkanova stížnost je zcela nepodložená. Co je na tomto bodě (ale i bodech 4, 6 a 7) pozoruhodné, je, že zde děkan odhaluje, jak aktivně a systematicky hledá a zkoumá, kdo kdy na fakultě podal na senát jaký dotaz či podnět mailem a jak mu na to bylo senátem odpovězeno třeba i jen v interní komunikaci, ve snaze najít proti senátu cokoli, co by mohl použít a senát dehonestovat, a to dokonce i v případech, kdy si daní členové AO na postup senátu sami nestěžovali a kdy děkan nemá k dispozici pravdivé údaje.

Ad 6. „Nebyl zařazen na projednání podnět místopředsedy AS AMU Ladislava Greinera z 10.10. 2018 týkající se analýzy prý předcházející žalobu na rektora. (...) Tento podnět je zvláště důležitý, protože se objevilo podezření ze zneužití veřejných peněz použitých na analýzu ve prospěch individuálních žalob na rektora.“

Žaloba a náklady na ní byly veřejně projednávány na zasedáních AS FAMU 6. 8. a 24. 9. 2018 (v listopadu dokonce také na AS AMU). Ladislav Greiner se daných zasedání AS FAMU nezúčastnil, a tedy nevyužil svou možnost se senátu zeptat na doplňující dotazy k této záležitosti v čase, který pro to byl senátem určen; jeho podnět navíc podle mého názoru obsahuje většinou dotazy na věci, které už byly zodpovězeny; plus daná právní analýza je už dávno řádně interně schválena a proplacena, takže nevidím důvod o ní potřeť (!) diskutovat. V rámci senátu jsem přesto vyvolala 2. 11. interní hlasování, zda někdo chce onen podnět zařadit na jednání, zda jej někdo považuje za relevantní, ani jeden člen senátu tehdy takové přání neprojevil, takže podnět nebyl zařazen na jednání. Jinak řečeno postup senátu opět v ničem neporušil ani zákon ani vnitřní předpisy. Z obecného hlediska by senát podle mě neměl neúměrně zdržovat sebe sama i akademickou obec navracením se k již opakovaně projednaným záležitostem. Zatímco Ladislav Greiner z mého hlediska ve svém podnětu neklade nějaké zásadní nové dotazy, děkanovo tvrzení, jímž obviňuje senát, resp. sebe sama (?!) ze zpronevěry fakultních peněz, tedy z trestného činu se sazbou odnětí svobody až dva roky (viz trestní zákoník, č. 40/2009 Sb., § 206, odst. 1), považuji za extrémně závažné a doufám, že má děkan pro toto obvinění důkazy. V opačném případě se totiž pohybujeme dost možná spíše na poli trestného činu pomluvy ze strany pana děkana vůči senátorům.

Ad 7. „Na mimořádném zasedání AS FAMU ke hlasování o odvolání děkana profesor Pavel Marek zmínil, že docent Vít Janeček způsobil významnou finanční ztrátu FAMU International, a že v době, kdy byl docent Janeček předsedou AS FAMU, AS FAMU tuto kauzu tzv. zametl pod koberec. Docent Janeček bezodkladně požádal tento akademický senát o prošetření, o stejné později požádal písemně profesor Marek. Pokud vím, dodnes v této věci nebylo nic podniknuto, přestože to byla žádost obou stran. Vzhledem k tomu, jak bylo jednání docenta Janečka často hájeno určitou částí současného Akademického senátu, zdá se toto jednání účelové.“

Opět nepravdivé informace. Vít Janeček nikdy nepodal v dané věci oficiální podnět na senát. Děkan projevuje zarážející neznalost Jednacího řádu AS FAMU, pokud považuje něčí prohlášení na plénu za podnět pro AS FAMU. Pavel Marek napsal senátu 21. 6., že „pokud má senát vůli se touto záležitostí zabývat, ochotně se k žádosti Víta Janečka připojím" – jenže docent Janeček žádný oficiální podnět nikdy nepodal a pan profesor Marek tedy neměl k čemu se připojovat a sám v této věci také žádný podnět neposlal. Odpověděla jsem mu 2. 7., po interní debatě senátorů, že se tím můžeme případně zabývat, pokud dostaneme od něj či Víta Janečka podnět a nějaké relevantní podklady. Pan profesor Marek nereagoval. Děkan tedy znovu účelově a nepodloženě obviňuje senát z něčeho, co se ve skutečnosti vůbec nestalo.

Ad 8. „Na dnešní jednání jsem posílal dva podněty a žádal o zveřejnění podkladové matérie. Nic z toho přes moji opakovanou urgenci nebylo zveřejněno, alespoň den před zasedáním se tak nestalo, ačkoli dle jednacího řádu je tak potřeba učinit 7 dní před jednáním. Jednalo se o moji reakci na stížnost Heleny Bendové ke zveřejnění žaloby na rektora dle zákona o svobodném přístupu k informacím a můj podnět o opakovaném uvádění nepravdivých tvrzení ze strany paní předsedkyně.“

Opět, i když tentokrát jen částečně, nepravdivé informace. Děkanův podnět o údajném opakovaném uvádění nepravdivých tvrzení z mé strany ve skutečnosti byl řádně zveřejněn předem na webu. Druhý děkanův podnět, tedy jeho stížnost na to, že jsem si dovolila poslat stížnost děkanovi a rektorovi na děkanovo svévolné zveřejnění žaloby navzdory rozhodnutí senátu a navzdory zákonu o svobodném přístupu k informacím č. 106/1999 Sb., jsem osobně nenavrhla na jednání senátu ze dvou důvodů (proč tak neučinili ostatní senátoři, nevím): 1) Děkan mne ve své zamítavé odpovědi na mou stížnost vyzval, ať se v případě, že budu mít za to, že má stížnost nebyla řádně vyřízena, obrátím na rektora AMU jako nadřízený správní orgán, a přesně to mám také v úmyslu – proto nedává smysl věc, která je v procesu interního řešení, rozebírat na senátu. 2) Děkanův požadavek, aby moje stížnost byla projednávána na senátu, vnímám jako snahu o diskriminaci a zastrašování. Onu stížnost neposlal totiž senát jako celek, jedná se o mou vlastní a neveřejnou stížnost k určité věci, takže nerozumím, na základě čeho děkan požaduje, aby se senát touto stížností zabýval a hodnotil danou stížnost i specificky mou osobu. Od kdy chce děkan jako správní orgán zveřejňovat na webu své odpovědi na stížnosti, jež mu došly, a požaduje projednání daných stížností na senátu s cílem triumfálně ukázat, že se daný stěžovatel podle něj zmylil? Senát kontroluje činnost děkana a chod fakulty, do agendy senátu podle mě nijak nespadá hodnotit stížnosti zasláné děkanovi a jejich pisatele. Bylo a bude navíc takto zacházeno s každou stížností, která děkanovi v minulosti došla či v budoucnu dojde? Protože jestli ne, tak se jedná o nerovné zacházení vůči mně jako zaměstnankyni se snahou mne poškodit.

Jak vidno, ani jeden jediný z osmi bodů děkanova podnětu nebyl opodstatněný – děkan ve svém podnětu opakovaně používá nepravdivé a manipulující údaje a zcela nad rámec svých reálných pravomocí vůči senátu direktivně požaduje věci, které nejsou v souladu s Jednacími řádem AS FAMU, zákonem o vysokých školách a vnitřními předpisy školy. Je třeba zdůraznit, že děkan není a nemůže být kontrolním orgánem senátu a není oprávněn do jeho činnosti tímto způsobem zasahovat. Děkan je ve velkém střetu zájmů, pokud se snaží takto oslabovat a diskreditovat orgán, který má za úkol kontrolovat jeho samého v jeho činnosti a jehož pravomocí je mj. navrhnout děkanovo odvolání z funkce. Střet zájmů je například v zákonu o střetu zájmů definován jako takové jednání, při kterém mohou osobní zájmy ovlivnit výkon funkce (viz zákon č. 159/2006 Sb., § 3, odst. 1). Pokud děkan v rámci své funkce záměrně a opakovaně senát či vybrané senátory napadá, dehonestuje, zatěžuje neopodstatněnými podněty, lze uvažovat o tom, že tak činí ne v zájmu fakulty, ale čistě v osobním zájmu ve snaze „podříditi si“ mocensky a psychologicky svůj kontrolní orgán a zastrašit či jen prostě unavit jednotlivé senátory. Neopustím si zmínit, že je pro mě nepochopitelné, že děkan tímto nepodloženým způsobem napadá fungování senátu, když je to ve skutečnosti děkan sám, kdo ve vztahu k senátu opakovaně porušuje nejen zavedenou praxi na jiných školách, ale i přímo vnitřní předpisy školy a zákon. Míním tím mj. to, že nám opakovaně odmítá poskytovat požadované informace do 10 dnů tak, jak je jeho povinností (JŘ AS FAMU, čl. 7, odst. 1c); ve chvíli, kdy (pravděpodobně) nesouhlasí s usnesením senátu a nechce jej naplnit, tak nás o tom neinformuje a nepožaduje nové projednání, jak mu ukládá JŘ AS FAMU, čl. 2, odst. 17, ale prostě dané usnesení ignoruje; jmenuje nové

vedoucí kateder, aniž by dal nejdříve svůj návrh k vyjádření senátu (JŘ AS FAMU, čl. 3, odst. 2b); nedává senátu schválit podmínky přijímacího řízení (ZVŠ, § 27, odst. 1e); odmítá pod různými záminkami proplatit náklady senátu na právní služby (JŘ AS FAMU, čl. 1, odst. 3) atd....

Jsem přesvědčená, že ostatní senátoři i já coby předsedkyně, na kterou se členové akademické obce obrací často i individuálně s dotazy, přistupujeme ke všem podnětům a dotazům podle stejných principů, tedy s ohledem na to, jaká je zákonná funkce senátu, čím se má primárně zabývat, a nakolik závažný a relevantní je daný podnět. Stalo se mimochodem opakovaně, že jsem členům AO, kteří chtěli na senátu kvůli něčemu kritizovat děkana či jeho „spřízněné osoby“, v rámci konzultace doporučila, aby to nedělali, protože jejich problém má např. ve skutečnosti řešit jiný orgán školy, nejedná se o porušení zákona a vnitřních předpisů apod. (viz např. i zápis AS FAMU z 19.11.), tedy jednala jsem stejným způsobem s děkanovými kritiky jako s jeho podporovateli.

Obvinění z toho, že senát záměrně potlačuje určitá témata a nezastupuje všechny členy akademické obce, tedy že se chová nerovným, diskriminačním způsobem, si těžko v důsledku vysvětlit jinak než jako děkanův útok na kredibilitu senátu coby nejvyššího samosprávného orgánu fakulty. Senát byl řádně zvolen členy akademické obce a program každého zasedání schvalují všichni přítomní senátoři. Každý člen senátu má vždy předem k dispozici všechny zasláné podněty a může navrhnout změnu programu zasedání. V zastupitelské demokracii se jedná o zcela standardní, transparentní a demokratický způsob řízení agendy senátu. Děkan svým nepodloženým obviňováním, které zaslal dokonce i panu rektorovi a které těžko nevidět jako ve své podstatě malicherné a pomstychtivé, podle mého soudu v důsledku poškozují senát i fakultu.

Jeho podnět dokazuje, že děkan bohužel systematicky odmítá respektovat pravomoci senátu, které jsou jasně dané zákonem i vnitřními předpisy, a tím podrývá autoritu AS FAMU na fakultě a vytváří zbytečné konfliktní situace."